Micro Orien. Hebr. 880/32

MS 33

[כוונות]
Mystical intentions (*kavvanot*)

LC Hebr. Ms 33 (Micro Orien. Hebr. 880/32)
100, [2] ff. Paper. 25.5 x 17 cm. 17-18th cent. Italian semi-cursive script.

[כוונות] Mystical intentions (*kavvanot*). Most of the text was copied or abridged from *Ma'ayan Ganim*, part of Menahem Azariah Fano's *Asarah Ma'amarot*.
On ff. 2r-7v: various other *kavvanot*, quoting Fano's *Kanfei Yonah* כנפי יונה, and Israel Sarug כמהר"ר ישראל סרוק נר"ו. On ff. 10r-14r other extracts copied from a book by Samuel Bassan נעתק מספר הר"ר שמואל בסן ז"ל. At the end of the manuscript a loose bifolium on which the text on ff. 35-36 was copied again.
Deinard 1914. Old number: "No. 106".

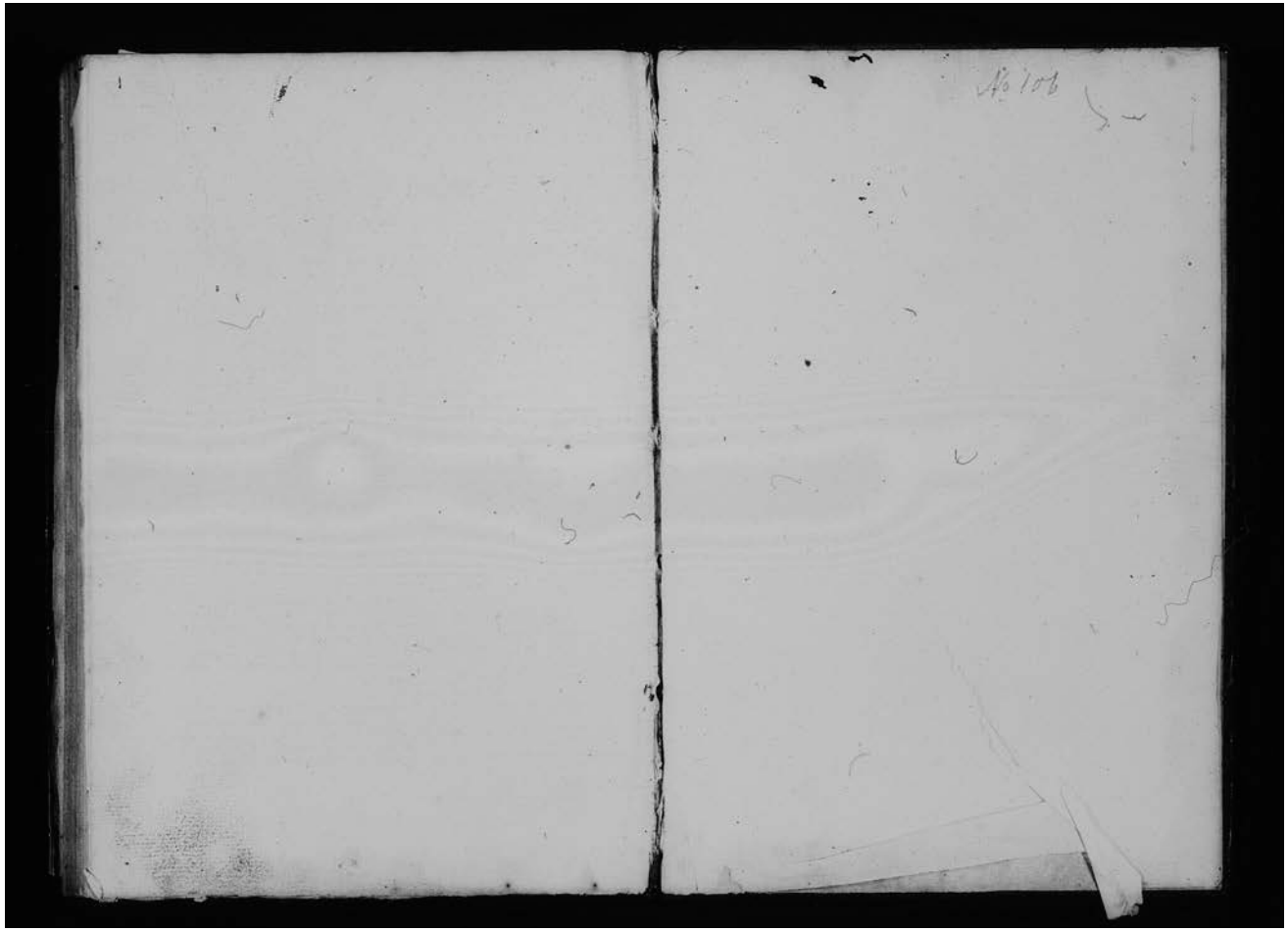

בשם יצ

יצו לקרוא שמע מעריב ביום ראשון ואח

ס"ט ס"ב

כשיכנס לבית הכנסת יאמר בלחש ברוך שאמר ויתפלל עמידה בלחש ואחר כך יאמר קדיש שלם ואחר כך יאמר ברכו

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים׃ סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה׃ ויאמר יהוה סלחתי כדברך׃ ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ׃ כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי׃ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה׃ ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה׃ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף׃ ויען יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי׃ אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם׃ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל פְּקֻדֵיכֶם לְכָל מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה אֲשֶׁר הֲלִינוֹתֶם עָלָי׃ אִם אַתֶּם לֹא תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃ וְאֶת טַפְּכֶם אֲשֶׁר אמרתם לבז יהיה ואביאה והיו לדעת את הארץ אשר מאסתם בה׃ ואתם פגריכם יפלו במדבר הזה׃ ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר׃ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי׃ אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו׃ האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויבואו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ׃ ויָמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְיְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה חָיוּ מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר הִנֵּנוּ וְעָלִינוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלָחֶנָּה׃ אַל תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בַּחֶרֶב כִּי עַל כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃ וַיֵּרֶד הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיַּכָּתוּם עַד הַחָרְמָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם׃ וְעָשִׂיתֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ זֶבַח לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה אוֹ בְמוֹעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן הַבָּקָר אוֹ מִן הַצֹּאן׃ וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עִשָּׂרוֹן בָּלוּל בִּרְבִיעִת הַהִין שָׁמֶן׃ וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִת הַהִין תַּעֲשֶׂה עַל הָעוֹלָה אוֹ לַזָּבַח לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בְּשְׁלִשִׁת הַהִין שָׁמֶן׃ וְיַיִן לַנֶּסֶךְ שְׁלִשִׁת הַהִין תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בָּקָר עֹלָה אוֹ זֶבַח לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ שְׁלָמִים לַיהוָה׃ וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבָּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּחֲצִי הַהִין שָׁמֶן׃ וְיַיִן לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִין תַּקְרִיב אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ כָּכָה יֵעָשֶׂה לַשּׁוֹר וְלָאַיִל וְלַכֶּבֶשׂ וְלָעִז׃ כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃ כָּל הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה כָּכָה לְהָבִיא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה׃ הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר אִתָּכֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה בְּאָכְלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה׃ רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם חַלָּה תָּרִימוּ תְרוּמָה כִּתְרוּמַת גֹּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ׃ מֵרֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה׃ אֵת כֹּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד מֹשֶׁה מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וָהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה לִשְׁגָגָה וְעָשׂוּ כָּל הָעֵדָה פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שְׁגָגָה הִוא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל שִׁגְגָתָם׃ וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה׃ וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֵז בַּת שְׁנָתָהּ לְחַטָּאת׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגֶגֶת בְּחֶטְאָהּ בִּשְׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלֶיהָ וְנִסְלַח לָהּ׃ לָאֶזְרָח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם תִּהְיֶה תּוֹרָה אַחַת לָעֹשֶׂה בִשְׁגָגָה׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיָד רָמָה מִן הָאֶזְרָח וּמִן הַגֵּר אֶת יְהוָה הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כִּי דְבַר יְהוָה בָּזָה וְאֶת מִצְוָתוֹ הֵפַר הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל הָעֵדָה׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר כִּי לֹא פֹרַשׁ מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוֹם אֹתוֹ אֶבֶן כָּל הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיּוֹצִיאוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרִאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי שֵׁם׃ וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם קְדשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל יְהוָה׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו׃ וַיְדַבֵּר אֶל קֹרַח וְאֶל כָּל עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיֹדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יַקְרִיב אֵלָיו׃ זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מַחְתּוֹת קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ׃ וְתִנְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ רַב לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח שִׁמְעוּ נָא בְנֵי לֵוִי׃ הַמְעַט מִכֶּם כִּי הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם׃ וַיַּקְרֵב אֹתְךָ וְאֶת כָּל אַחֶיךָ בְּנֵי לֵוִי אִתָּךְ וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה׃ לָכֵן אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ הַנִּעָדִים עַל יְהוָה וְאַהֲרֹן מַה הוּא כִּי תלינו עליו׃ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה׃ הַמְעַט כִּי הַעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הִשְׂתָּרֵר׃ אַךְ לֹא אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הַהֵם תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃ וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה אַל תֵּפֶן אֶל מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נָשָׂאתִי וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת אַחַד מֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ הֱיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מָחָר׃ וְקַחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַחְתֹּת גַּם אַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶן אֵשׁ וַיָּשִׂמוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם קֹרַח אֶת כָּל עֲדָתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעֵדָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעָתְקוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃ וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל דָּתָן וַאֲבִירָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְּעוּ בְּכָל אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן תִּסָּפּוּ בְּכָל חַטֹּאתָם׃ וַיַּעֲלוּ מִמְּקוֹם מִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם מִסָּבִיב וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם וְנָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלִּבִּי׃ אִם כְּמוֹת כָּל הָאָדָם יְמֻתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת כָּל הָאָדָם יִפָּקֵד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלָחָנִי׃ וְאִם בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפָצְתָה הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ וּבָלְעָה אוֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת יְהוָה׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם׃ וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת בָּתֵּיהֶם וְאֵת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל הָרְכוּשׁ׃ וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאוֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקוֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ׃ וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מַקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם אֶת הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת הָאֵשׁ זְרֵה הָלְאָה כִּי קָדֵשׁוּ׃ אֶת מַחְתּוֹת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם וְיֵעָשׂוּ אֹתָם רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי הִקְרִיבָם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִבוּ הַשְּׂרֻפִים וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃ זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה כְּקֹרַח וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃ וַיָּלִינוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּחֳרָת עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הֲמִתֶּם אֶת עַם יְהוָה׃ וַיְהִי בְּהִקָּהֵל הָעֵדָה עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הֵרִמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל הַנָּגֶף׃ וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעָם׃ וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דִּבְרַת קֹרַח׃ וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטֹּת אִישׁ אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל מַטֵּהוּ׃ וְאֶת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבֹתָם׃ וְהִנַּחְתָּ אֹתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ מַטֵּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִם עֲלֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל נְשִׂיאֵיהֶם מַטֶּה מַטֶּה לְנָשִׂיא לְנָשִׂיא לְבֵית אָב שְׁנֵים עָשָׂר מַטֹּת וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטֹּתָם׃ וַיַּנַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֹּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדֻת׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדֻת וְהִנֵּה פָרַח מַטֵּה אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פֶּרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃ וַיֹּצִא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִבְנֵי מֶרִי וּתְכַל תְּלֻנֹּתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃ כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֹעַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן כְּהֻנַּתְכֶם׃ וְגַם אֶת אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתֻךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃ וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל הָאֹהֶל אַךְ אֶל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא יָמֻתוּ גַּם הֵם גַּם אַתֶּם׃ וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיכֶם׃ וְשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת אֲחֵיכֶם אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתוּנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבַּיִת לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכֹל קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַנָּם לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחֻקַּת עוֹלָם׃ זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מִן הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנָם לְכָל מִנְחָתָם וּלְכָל חַטָּאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לְךָ וּלְבָנֶיךָ׃ בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָךְ׃ וְזֶה לְּךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם לְכָל תְּנוּפוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ וּלְבִתֶּךָ אִתָּךְ לְחֻקַּת עוֹלָם כָּל טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃ כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃ בִּכּוּרֵי כָל אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר יָבִיאוּ לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃ כָּל חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לָךְ אַךְ פְּדֹה תִפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃ וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃ אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְכוֹר כֶּשֶׂב

יוֹר הַה׳ וֹ הַה׳ אֵל. אַרְנִי ס׳ פ׳ ס׳ פ׳ ס׳ פ׳

ואמר לו אם אתה מבקש ממני שאשלם לך את חובך אתה צריך לעשות לי שני דברים אחד שתמחול לי על כבודך ועל בזיונך שעשית לי ושתשבע לי שלא תתבע ממני עוד ואני אשלם לך את חובך ואם לאו לא אשלם לך כלום ואמר לו ראובן אני מוחל לך על כבודי ועל בזיוני שעשית לי ואני נשבע לך שלא אתבע ממך עוד ואתה תשלם לי את חובי ואמר לו שמעון אם כן אני משלם לך את חובך ואמר לו ראובן לשמעון

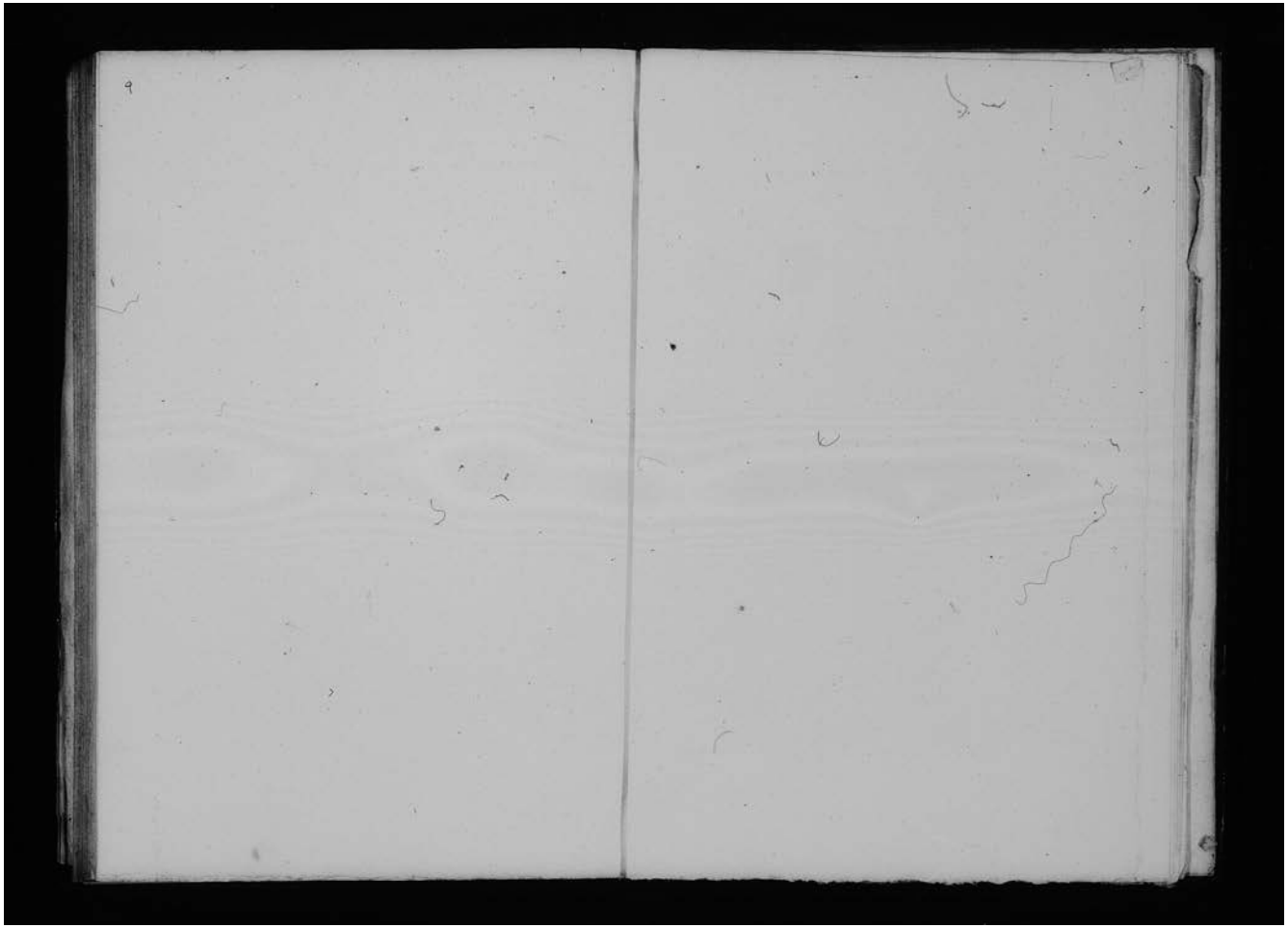

ב

ל

בשם ה׳

יום ג׳ ז׳ אדר שני

ב׳ ב׳ ב׳

ג׳ ג׳ ג׳

שנים מקרא

סדר הקריאה

ויהי ויהי ויהי

מעשה

תנא שמעתא דבבא קמא פרק שור שנגח את הפרה

תנא דסמוכין לגאולה עשרה כנגד עשרה מאמרות שנאמרו בבריאת העולם. ואלו הן: בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תוהו ובוהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ. ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם. ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ. ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. ולכל חיית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ. ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם. ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ. ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. ולכל חיית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן.

אברהם **יעקב** **יצחק** ואלו הן: אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב. אברהם יצחק ויעקב.

כוונת יום ג׳

כוונת יום ראשון

כוונת יום ד'

כוונת יום ה'

כוונת יום ו'

כוונת יום שבת

ובשבע בו בפרי תבואתה וגו׳. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים.

ובשבע בו בפרי תבואתה וגו׳. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים.

ככל רח כמין. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים.

ובארבע עשר יום בחודש השביעי בחג הסוכות תעשה לך שבעת ימים. ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים.

ויד ר׳ יוחנן אמר אפילו פרי כמין פרי ואינו פרי ממש כגון פרי הנמצא בין הקוצים ובין הסנה ובין הנעצוצים ובין הנעצוצים ובין הסנה ובין הקוצים.

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

ובפתיחה [illegible]

וברך [illegible]

ובשבת [illegible]

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

בחול [illegible]

כוונת [illegible]

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

בפתיחה [illegible]

בנוסח [illegible]

שלישה [illegible]

כוונת [illegible]

הערה

בפסוק ראוי שנדע אחרון אחרון של פסוק בעקוד מקף אבוי זעם ואין בעקוד מקף אבוי זעם ואין בעקוד מקף אבוי זעם ואין

עב ר׳ יהוה יהוה ל׳ יהוה יהוה כפול ומשולש ומרובע ר״ת מלכי״ם
קנו ר׳ קמץ נון ו׳ פ״א יו״ד ה״א ו״ו ה״א
קנב ר׳ קמץ נון ב׳ פ״א יו״ד ה״א
קמז ר׳ קמץ מ״ם ז׳ פ״א יו״ד ה״א
קסא ר׳ קמץ סמ״ך א׳ פ״א יו״ד ה״א
הרי״ן ר׳ ה״א ר״ת ריבוי יחוד ה״א ו״ו יו״ד נון
חן ר׳ יו״ד ה״א נון
חן ר׳ יו״ד ה״א ו״ו נון
זן ר׳ יו״ד ה״א ו״ו נון סופית
חן ר׳ יו״ד ה״א נון סופית
דן ר׳ יו״ד ה״א ו״ו נון סופית
דן ר׳ יו״ד ה״א נון סופית

בהתימות יש שכתבו שם זה בכתיב חסר בלא יו״ד ואינו נכון כי אין שם בלא יו״ד ואפשר שטעו בו מפני שהוא חסר בשם אל״ף דל״ת יו״ד נון ואין זה מספיק לשם שהרי אין בו יו״ד ה״א ו״ו ה״א ואין לו ערך בשום מקום ואין לו שייכות לשום דבר ואין לו שום ענין ואין לו שום מציאות ואין לו שום מהות ואין לו שום ערך ואין לו שום שייכות

פנים	אחורים
יל פ׳ ויק פ׳ עגב	יוד פ׳ יוד פ׳ ויק פ׳ יל פ׳ עגב
מלא פ׳ יוד פ׳ קוף פ׳ קוף פ׳ יוד פ׳ מלא
קלוקל	מקום קלוקל ל׳ תשבורת

ואחרים אל קוקין קוף קוף קוף קוף קוף קוף קוף קוף קוף קוף
ואחרים אל קוקין הקוף בסוף שם סמוך ל׳ בשאר קוף קוף קוף קוף קוף קוף קוף קוף
יוד פ׳

ידע ל׳ קוף יוד כתיב זה בשתי מלין ודין ל׳ פיה ל׳ שיה ודין ל׳ שלה ל׳ שלה
ודין ל׳ שלה יוד כתיב זה בשתי מלין ודין ל׳ שלה ל׳ של

דברים [illegible] ואומרים ישנו פרוטה ס' פרוטה ס' שכן כתיב בתורה ואין [illegible] שאין [illegible] שכן כתיב בתורה ואין [illegible] שאין [illegible]

אמירן [illegible] שנאמר [illegible] שנאמר [illegible] שנאמר

זוהר

ב ג ד
1 0 1

אקרי ראשונים ואחרונים

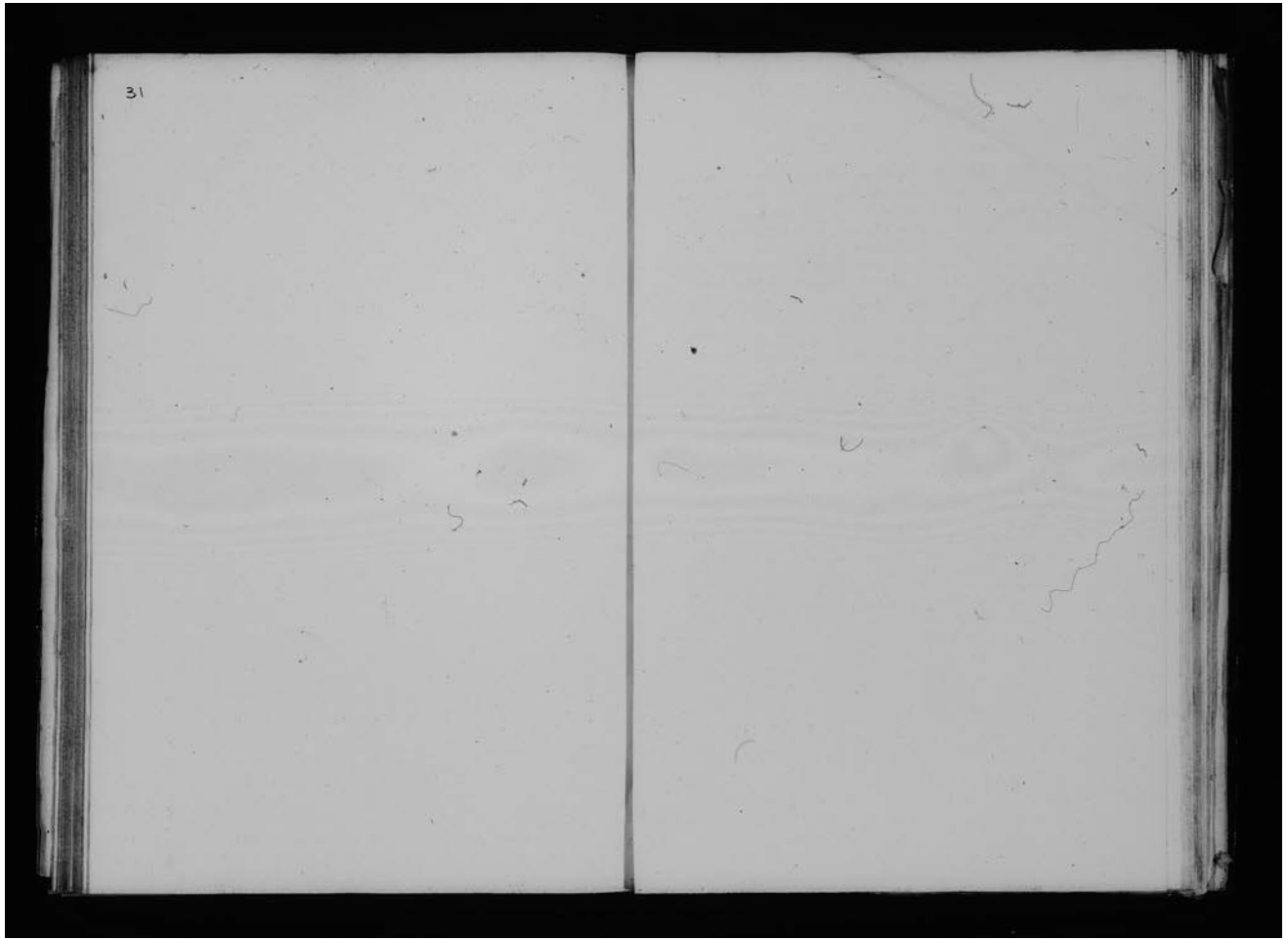

חלק שני

סדר המועדים (ארוך הכבוד)

ועתה בא לבאר

כללות ענין ראש השנה

ראש השנה נקרא בתורה יום תרועה, ובמוסף של יום זה מתפללים תפלת מוסף של ראש השנה, ובה אומרים ג' פרשיות של תרועה, שופר, זכרונות, ומלכיות. ובכל שנה ושנה חל יום זה בחודש תשרי, שהוא החודש השביעי לחדשי השנה, ובו ביום נברא אדם הראשון, ובו ביום עתיד הקב"ה לישב את כל באי עולם לדין, שכל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון, ומי שלא נכתב בספר החיים בראש השנה נמחק ונשכח מן הלבבות, ומי שנכתב בספר החיים בראש השנה נחתם ונזכר לחיים טובים ולשנים רבות, ומי שנחתם לח

ואם תאמר מה ראו חכמים לחלק בין יום לשנים ולשלשה ולארבעה ולחמשה ולשבעה ולעשרה ולעשרים ולשלשים ולמאה ולמאתים ולאלף ולאלפים ולרבבה ולרבבות ולעשרה רבבות ולמאה רבבות ולאלף רבבות ולעשרת אלפי רבבות ולמאת אלפי רבבות ולאלף אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולמאת אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולאלף אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי אלפי רבבות ולעשרת אלפי רבבות ולמאת אלפי רבבות ולאלף אלפי

ומה שאמרו בגמרא שמואל אומר אין לו לאדם לישן בבית הכנסת ולא יעבור בו אדם אחר ולא יתפלל בו תפלה אחרת ולא יעשה בו צרכיו ולא יכנס בו בנעלים ובמקל ובתפילין ובמנעלים ובבגדי עור ובבגדי פשתן שאין עליהם צמר ולא יכנס בו לא לאכול ולא לשתות ולא לישן ולא לנהוג בו מנהג חול ולא יעשה בו קיצורי דרכים ולא יתן בו שכר לשומרים ולא יעשה בו שמירה לא לאדם ולא לבהמה ולא לכלים ולא יכנס בו לא לעני ולא לעשיר ולא לתלמיד ולא לעם הארץ ולא לשום אדם אלא לצורך שעשו לו לצורך ולא יכנס בו אבל נכנסין בו לצורך ויוצאין בו לצורך ולא יעשה בו קבע

ומה שאמרו שאין מוכרין לו אלא כדי מזונותיו, אין הכוונה שיהא מוכר לו כל יום כדי מזונותיו, אלא אפילו מוכר לו כל ימות השנה כדי מזונותיו, אין לו לבעל לעכב עליו, שהרי אין לו לבעל אלא כדי מזונותיו בלבד, ואין לו לבעל לעכב עליו שיהא מוכר לו כל ימות השנה כדי מזונותי

ברכה כולה עומדת על ראש אחת כי הוא יסוד הכל. ברכה כולה עשוי
ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה ברכה כולה
עשוי ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה ברכה
כולה עשוי ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה
ברכה כולה עשוי ראשונה ברכה כולה עשוי ראשונה

ברכות פרק

ובאיר ב מיגאר רא׳ דתיאיסיגאר ביגר חגלה בירגר בגיגר ראסגא
ואמאר ב מיגאר רא׳ דתיאיסיגאר ביגר חגלה בירגר בגיגר ראסגא
ואמאר ב מיגאר רא׳ דתיאיסיגאר ביגר חגלה בירגר בגיגר ראסגא

ולא יהיה לו שום חלק בכל הנעשה בבית ה' אלא יהיה נקי וזך מכל דבר שיש בו חשד ולכלוך ואפילו מראית עין רעה כמו שכתוב והייתם נקיים מה' ומישראל ואפילו אם הוא בעצמו יודע בלבו שאין בו שום דבר רע ואין לו שום חשש כלל אפילו הכי אם יש לאחרים עליו איזה חשד אסור לו לעשות שום עבודה עד שיתברר לו שאין בו שום דבר רע ואפילו אם הוא בעצמו יודע בלבו שאין בו שום דבר רע אלא שי

אלוהים ברא את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום ורוח אלוהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלוהים יהי אור ויהי אור. וירא אלוהים את האור כי טוב ויבדל אלוהים בין האור ובין החושך. ויקרא אלוהים לאור יום ולחושך קרא לילה. ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. ויאמר אלוהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ויעש אלוהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע. ויקרא אלוהים לרקיע שמים. ויהי ערב ויהי בוקר יום שני. ויאמר אלוהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. ויהי כן. ויקרא אלוהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. וירא אלוהים כי טוב. ויאמר אלוהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ. ויהי כן. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. וירא אלוהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בוקר יום שלישי. ויאמר אלוהים יהי מאורות ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים. והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ. ויהי כן. ויעש אלוהים את שני המאורות הגדולים את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. ויתן אותם אלוהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך. וירא אלוהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בוקר יום רביעי. ויאמר אלוהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. ויברא אלוהים את התנינים הגדולים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו. וירא אלוהים כי טוב. ויברך אותם אלוהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי. ויאמר אלוהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה. ויהי כן. ויעש אלוהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו. וירא אלוהים כי טוב. ויאמר אלוהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ. ויברא אלוהים את האדם בצלמו בצלם אלוהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם. ויברך אותם אלוהים ויאמר להם אלוהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ. ויאמר אלוהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה. ויהי כן. וירא אלוהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. ויהי ערב ויהי בוקר יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלוהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלוהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות. אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלוהים ארץ ושמים. וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלוהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. ויצר יהוה אלוהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. ויטע יהוה אלוהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. ויצמח יהוה אלוהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב. וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדולח ואבן השהם. ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש. ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת. ויקח יהוה אלוהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ויצו יהוה אלוהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. ויאמר יהוה אלוהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. ויצר יהוה אלוהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו. ויפל יהוה אלוהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה. ויבן יהוה אלוהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם. ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו.

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלוהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלוהים לא תאכלו מכל עץ הגן. ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל. ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותון. ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותון. כי ידע אלוהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלוהים יודעי טוב ורע. ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל. ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגורות. וישמעו את קול יהוה אלוהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלוהים בתוך עץ הגן. ויקרא יהוה אלוהים אל האדם ויאמר אליו איכה. ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירום אנכי ואחבא. ויאמר מי הגיד לך כי עירום אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת. ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל. ויאמר יהוה אלוהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל. ויאמר יהוה אלוהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך. ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך. ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך. וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה. בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב. ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי. ויעש יהוה אלוהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. ויאמר יהוה אלוהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם. וישלחהו יהוה אלוהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם. ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים.

אלה תולדות אדם. ספר תולדות אדם. זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם. ויחי אדם שלשים שנה ומאה שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת. ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת. ויחי שת חמש שנים ומאה שנה ויולד את אנוש. ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן. ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל. ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד. ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאה שנה ויולד את חנוך. ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי ירד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח. ויתהלך חנוך את האלוהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי חנוך חמש שנים ושישים שנה ושלש מאות שנה. ויתהלך חנוך את האלוהים ואיננו כי לקח אותו אלוהים. ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאה שנה ויולד את למך. ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי מתושלח תשע שנים ושישים שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי למך שתים ושמונים שנה ומאה שנה ויולד בן. ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה. ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי למך שבע שנים ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומת. ויחי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת. ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם. ויראו בני האלוהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלוהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם. וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום. וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו. ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם. ונח מצא חן בעיני יהוה. אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלוהים התהלך נח. ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת. ותשחת הארץ לפני האלוהים ותמלא הארץ חמס. וירא אלוהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. ויאמר אלוהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ. עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר. וזה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה. צוהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתיים שנים ושלישים תעשה אותה. ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע. והקימותי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך. ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו. מהעוף למינהו ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות. ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה. ויעש נח ככל אשר צוה אלוהים אתו כן עשה.

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו. גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ. כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה. ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ. ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול. מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה. שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלוהים את נח. ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ. בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחודש השני בשבעה עשר יום לחודש ביום הזה נבקעו כל מעיני תהום רבה וארובות השמים נפתחו. ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה. בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה. הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרומש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף. ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים. והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלוהים. ויסגר יהוה בעדו. ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגדלו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ. ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים. והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים. חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים. ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השורץ על הארץ וכל האדם. כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו. ויאבד את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאבדו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה. ויגברו המים על הארץ חמשים ומאה יום.

ויזכר אלוהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלוהים רוח על הארץ וישכו המים. ותסכרנה מעיני תהום וארובות השמים ויכלא הגשם מן השמים. וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאה יום. ותנח התבה בחודש השביעי בשבעה עשר יום לחודש על הרי אררט. והמים היו הלוך וחסור עד החודש העשירי בעשירי בחודש נראו ראשי ההרים. ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה. וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ. וישלח את היונה מאתו לראות את קלו המים מעל פני האדמה. ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ. ויושט ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה. ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה. ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה ויבן נח כי קלו המים מעל הארץ. ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יסף שוב אליו עוד. ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחודש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה. ובחודש השני בשבעה ועשרים יום לחודש יבשה הארץ. וידבר אלוהים אל נח לאמר. צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך. כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרומש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ. ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו. כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה. ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח. וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אלוהים אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעוריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי. עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו.

ויברך אלוהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ. ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמוש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו. כל רומש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל. אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו. ואך את דמכם לנפשותיכם אדרוש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרוש את נפש האדם. שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלוהים עשה את האדם. ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה. וידבר אלוהים אל נח ואל בניו אתו לאמר. והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם. ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יוצאי התבה לכל חית הארץ. והקימותי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ. ויאמר אלוהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרות עולם. את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ. והיה בעננו על הארץ בראות הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר. והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלוהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ. ויאמר אלוהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימותי בין כל בשר אשר על הארץ. ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען. שלשה אלה בני נח ומאלה נפוצה כל הארץ. ויחל נח איש האדמה ונטע כרם. וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ. ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחור ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחורנית וערות אביהם לא ראו. ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן. ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. ויאמר ברוך יהוה אלוהי שם ויהי כנען עבד להם. יפת לאלוהים וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם. ויחי נח אחרי המבול שלש מאות וחמשים שנה. ויהי כל ימי נח תשע מאות וחמשים שנה ומת. ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול. בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס. ובני גומר אשכנז ריפת ותוגרמה. ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים. מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגויהם. ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען. ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכא. ובני רעמה שבא ודדן. וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ. הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרוד גבור ציד לפני יהוה. ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער. מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח. ואת רסן בין נינוה ובין כלח היא העיר הגדולה. ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים. ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים. וכנען ילד את צידון בכורו ואת חת. ואת היבוסי ואת האמורי ואת הגרגשי. ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני. ואת הארוודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפוצו משפחות הכנעני. ויהי גבול הכנעני מצידון בואך גרר עד עזה בואך סדמה ועמורה ואדמה וצבויים עד לשע. זאת בני חם למשפחותם ללשונותם בארצותם בגויהם. ולשם ילדו גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול. ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם. ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש. וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר. ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן. יקטן ילד את אלמודד ושלף וחצרמות וירח. ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה. ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא. ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן. ויהי מושבם ממישא בואך ספרה הר הקדם. אלה בני שם למשפחותם ללשונותם בארצותם בגויהם. אלה משפחות בני נח לתולדותם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול.

והיה כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם. ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה. ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר. ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ. וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. ויפץ יהוה אותם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר. על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ. אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול. ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים ומאה שנה ויולד בנים ובנות. וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ומאה שנה ויולד את שלח. ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ושלח חי שלשים שנה ומאה שנה ויולד את עבר. ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ועבר חי ארבע ושלשים שנה ומאה שנה ויולד את פלג. ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ופלג חי שלשים שנה ומאה שנה ויולד את רעו. ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ורעו חי שתים ושלשים שנה ומאה שנה ויולד את שרוג. ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ושרוג חי שלשים שנה ומאה שנה ויולד את נחור. ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות. ונחור חי תשע ועשרים שנה ומאה שנה ויולד את תרח. ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות. ותרח חי שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן. ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט. ויחי תרח בהיותו בחרן ימים רבים ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה ומת. ויחי אברם בן שבעים שנה ויולד את יצחק. ויחי אברם אחרי הולידו את יצחק מאה שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אברם מאה שנה ושבעים שנה ומת. ויחי יצחק בן ארבעים שנה ויולד את יעקב ואת עשו. ויחי יצחק אחרי הולידו את יעקב ואת עשו שמונים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי יצחק מאה שנה ושמונים שנה ומת. ויחי יעקב בן שלשים שנה ויולד את יוסף. ויחי יעקב אחרי הולידו את יוסף ארבעים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי יעקב מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי יוסף בן שבע עשרה שנה ויולד את מנשה ואת אפרים. ויחי יוסף אחרי הולידו את מנשה ואת אפרים שבעים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי יוסף מאה שנה ועשר שנים ומת. ויחי מנשה בן שלשים שנה ויולד את מכיר. ויחי מנשה אחרי הולידו את מכיר חמש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי מנשה מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי מכיר בן שלשים שנה ויולד את גלעד. ויחי מכיר אחרי הולידו את גלעד ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי מכיר חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי גלעד שבעים שנה ויולד את אפרים. ויחי גלעד אחרי הולידו את אפרים שבעים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי גלעד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי אפרים בן שלשים שנה ויולד את שותלח. ויחי אפרים אחרי הולידו את שותלח שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אפרים מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי שותלח בן שלשים שנה ויולד את בכר. ויחי שותלח אחרי הולידו את בכר ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי שותלח חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי בכר שבעים שנה ויולד את תחן. ויחי בכר אחרי הולידו את תחן שבעים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי בכר שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי תחן בן שלשים שנה ויולד את לעדן. ויחי תחן אחרי הולידו את לעדן שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי תחן מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי לעדן בן שלשים שנה ויולד את עמיהוד. ויחי לעדן אחרי הולידו את עמיהוד ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי לעדן חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי עמיהוד שבעים שנה ויולד את אלישמע. ויחי עמיהוד אחרי הולידו את אלישמע שבעים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי עמיהוד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי אלישמע בן שלשים שנה ויולד את נון. ויחי אלישמע אחרי הולידו את נון שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אלישמע מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי נון בן שלשים שנה ויולד את יהושע. ויחי נון אחרי הולידו את יהושע ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי נון חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי יהושע שבעים שנה ויולד את אפרים. ויחי יהושע אחרי הולידו את אפרים שבעים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי יהושע שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי אפרים בן שלשים שנה ויולד את שותלח. ויחי אפרים אחרי הולידו את שותלח שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אפרים מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי שותלח בן שלשים שנה ויולד את בכר. ויחי שותלח אחרי הולידו את בכר ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי שותלח חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי בכר שבעים שנה ויולד את תחן. ויחי בכר אחרי הולידו את תחן שבעים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי בכר שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי תחן בן שלשים שנה ויולד את לעדן. ויחי תחן אחרי הולידו את לעדן שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי תחן מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי לעדן בן שלשים שנה ויולד את עמיהוד. ויחי לעדן אחרי הולידו את עמיהוד ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי לעדן חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת. ויחי עמיהוד שבעים שנה ויולד את אלישמע. ויחי עמיהוד אחרי הולידו את אלישמע שבעים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי עמיהוד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת. ויחי אלישמע בן שלשים שנה ויולד את נון. ויחי אלישמע אחרי הולידו את נון שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי אלישמע מאה שנה ושלשים שנה ומת. ויחי נון בן שלשים שנה ויולד את יהושע. ויחי נון אחרי הולידו את יהושע ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי נון חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה ומת.

ואם אמר לו אחר אני מוכר לך את שלי בעשרה ואחר אמר לו אני מוכר לך את שלי בעשרה ואחר אמר לו אני מוכר לך את שלי בעשרה ואחר אמר לו

ואם לא יוכל לשלם לו כל חובו אלא מקצתו, יחלוקו כל הנושים ביחד, כל אחד ואחד לפי חובו, ואין לאחד מהם יתרון על חבירו. ואם היה אחד מהם בעל משכון, הרי זה נוטל את משכונו ומחזיר אותו לבעל הבית, ואינו נוטל כלום מן המעות. ואם היה המשכון יתר על חובו, נוטל חובו ומחזיר את היתר לבעל הבית. ואם היה חובו יתר על המשכון, נוטל את המשכון ומחזיר לבעל הבית את המעות, ואינו נוטל כלום מן היתר. ואם היה המשכון שוה חובו, נוטל את המשכון ומחזיר לבעל הבית את המעות, ואינו נוטל כלום מן היתר. ואם היה המשכון שוה חובו, נוטל את המשכון ומחזיר לבעל הבית את המעות, ואינו נוטל כלום מן היתר.

הלכה ה

כיצד? ראובן חייב לשמעון מאה זוז, ולוי חייב לשמעון מאה זוז, ולשמעון אין לו אלא מאה זוז. ראובן הפקיד אצל שמעון מאה זוז, ולוי הפקיד אצל שמעון מאה זוז. ראובן מת, ולוי מת

ואם לא יהיה לו אשה ויש לו בנים ובנות ומת הבן הבכור ואחר כך מת האב
ואין לבן הבכור בנים אלא בנות ויש לאחיו בנים ובנות הבכור נוטל פי שנים
בנכסי האב ואין לבנות הבכור כלום שהרי בן הבכור בכור הוא ואין לבנות
הבכור כלום שהרי בן הבכור בכור הוא ואין לבנות הבכור כלום שהרי בן
הבכור בכור הוא ואין לבנות הבכור כלום שהרי בן הבכור בכור הוא ואין
לבנות הבכור כלום שהרי בן הבכור בכור הוא ואין לבנות הבכור כלום שהרי
בן

ש"ש ש"ש ש"ש

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת ישראל. ואם יש לו בנים ובנות, אין הבנות יורשות כלום, אלא הבנים נוחלים את נחלת אביהם, והבנות מקבלות מזונות מנחלת אביהם עד שיגדלו ויתחתנו. ואם אין לו בנים, אלא בנות, הבנות יורשות את נחלת אביהם. ואם אין לו בנים ובנות, נחלתו חוזרת לאחיו של אביו. ואם אין לו אחים, נחלתו חוזרת לאחיו של אביו. ואם אין לו אחים, נחלתו חוזרת לקרוב ביותר ממשפחתו, והוא יירשנה. וזהו שנאמר: "ואם אין לו אח, ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה" (במדבר כז, יא). ואם אין לו שארים, נחלתו חוזרת לשבט, והוא יירשנה. וזהו שנאמר: "ואם אין לו שארים, ונתתם את נחלתו לשבט" (במדבר כז, יא). ואם אין לשבט שארים, נחלתו חוזרת לשבט הקרוב ביותר, והוא יירשנה. וזהו שנאמר: "ואם אין לשבט שארים, ונתתם את נחלתו לשבט הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה" (במדבר כז, יא). ואם אין לשבט שארים, נחלתו חוזרת לכל ישראל, והם יירשוה. וזהו שנאמר: "ואם אין לשבט שארים, ונתתם את נחלתו לכל ישראל" (במדבר כז, יא).

ואם אין לו שארים, נחלתו חוזרת לכל ישראל, והם יירשוה. וזהו שנאמר: "ואם אין לשבט שארים, ונתתם את נחלתו לכל ישראל" (במדבר כז, יא). ואם אין לכל ישראל שארים, נחלתו חוזרת לכל העולם כולו, והם יירשוה. וזהו שנאמר: "ואם אין לכל ישראל שארים, ונתתם את נחלתו לכל העולם כולו" (במדבר כז, יא). ואם אין לכל העולם כולו שארים, נחלתו חוזרת לקרוב ביותר ממשפחתו, והוא יירשנה. וזהו שנאמר: "ואם אין לכל העולם כולו שארים, ונתתם את נחלתו לקרוב ביותר ממשפחתו וירש אותה" (במדבר כז, יא). ואם אין לקרוב ביותר ממשפחתו שארים, נחלתו חוזרת לשבט, והוא יירשנה. וזהו שנאמר: "ואם אין לקרוב ביותר ממשפחתו שארים, ונתתם את נחלתו לשבט" (במדבר כז, יא). ואם אין לשבט

ש"ב ר"ת ב"ר ר"ש ב"ר ר"ת ב"ר ר"ש ב"ר ר"ת ב"ר ר"ש ב"ר

ואמר אליו אדוני יודע הוא כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ולא יחיה העבד את אדוניו ואם יאמר לך אדוני אם לא אבוא אליך ואתה תאמר לו הנה עבדך יעקב אחרי הוא ואמר כי אירא את עשו מיד כי אמרתי פן יבוא והכני אם על בנים ואם יאמר לך אדוני הטוב אטיב עמך והשיבותי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב ועתה אדוני שמע נא בקולי הנה אנכי הולך לקראתך ואם תלך לקראתו ופגע בו ואמרת אליו כה אמר עבדך יעקב אנכי עמדתי עם לבן ואחר עד עתה ואהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדוני למצא חן בעיניך ויבואו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו ויעקב ירא מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחד והכהו והיה המחנה הנשאר לפלטה ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים ואתה אמרת הטב אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב ויהי שם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר ויראה כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה ויעקב נשא עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים אל לאה ואל רחל ואל שתי השפחות ויעבר את הראשונה ואת ילדיה בראשונה ואת לאה וילדיה באחרונה ואת רחל ואת יוסף באחרונה והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו ויבכו ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ותגשנה השפחות המה וילדיהן ותשתחוין ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוין ואחר נגש יוסף ורחל ויאמר מה לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדוני ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני ויאמר עשו נסעה ונלכה ואלכה לנגדך ויאמר אליו אדוני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ואעברה נא לפני אדוני ואנכי לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדוני שעירה ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם את אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל

ומה שכתב הרמב"ם ז"ל, דמיני הזכרים הראוי לקרבן הוא בן שנה ומעלה, ואין הכוונה שיהיה בן שנה ויום אחד, אלא שיהיה בן שנה ויכנס בשנה השניה, וזה הוא הנקרא בן שנה, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל בהלכות מעשה הקרבנות (פרק ה' הלכה ב'), וכן הוא בכל מקום בתורה שנאמר בן שנה, שהוא בן שנה ויכנס בשנה השניה, כמו שנאמר (ויקרא כג יב) וכבשים בן שנה תמימים, ובמקום אחר (שמות כט לח) כבשים בני שנה שנים ליום, ובמקום אחר (במדבר כח ג) כבשים בני שנה תמימים, ובמקום אחר (ויקרא יב ו) כבש בן שנתו, ובמקום אחר (שם יד י) כבשה אחת בת שנתה, ובמקום אחר (במדבר ו יד) כבש בן שנתו תמים, ובמקום אחר (שם ז יז) כבשים בני שנה חמשה, ובמקום אחר (שם כט לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט לו) כבשים בני שנה שבעה, ובמקום אחר (שם כח ח) כבשים בני שנה שנים, ובמקום אחר (שם כח יט) כבשים בני שנה שבעה, ובמקום אחר (שם כח כז) כבשים בני שנה שנים, ובמקום אחר (שם כח כט) כבשים בני שנה שבעה, ובמקום אחר (שם כח לא) כבשים בני שנה שבעה, ובמקום אחר (שם כט ב) כבשים בני שנה שבעה, ובמקום אחר (שם כט ח) כבשים בני שנה שבעה, ובמקום אחר (שם כט יג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם כט לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ל לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לא לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לב לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לג לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לד לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לה לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לו לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לז לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לח לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם לט לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מ לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מא לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מב לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מג לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מד לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מה לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מו לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מז לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מח לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם מט לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נ לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נא לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נב לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נג לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נד לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נה לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נו לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נז לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נח לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם נט לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס יז) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס כ) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס כג) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס כו) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס כט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס לב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס לה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס לח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם ס לט) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם סא ב) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם סא ה) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם סא ח) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם סא יא) כבשים בני שנה ארבעה עשר, ובמקום אחר (שם סא יד) כבשים בני שנה ארבעה עשר,

ואת אבותיהם מעולם הוא ומלא ים ופרט ואחת רוחו לעיף ואין חקר לתבונתו. כי יעצר ולמלך יאמר מה תעשה ואין לו אל לפניו. ואיוב כי יחשוך והיה מי ישיבנו ומי יאמר אליו מה תעשה. זכור אשר גדל כמעשה ואין חקר לרוב גבורתו ואין מספר לגדולתו. ואיוב כי יעבור עלי ולא אראה וילך ולא אבין. ואיוב הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה. אלוה לא ישיב אפו תחתיו שחחו עזרי רהב. ואיוב אף כי אענה לו אבחר דברי עמו. ואיוב כי יקרא ואענה לי לא אאמין כי יקשיב קולי. כי בסערה ישיבני וירבה פצעי חנם. לא הניחני נשום כי ישבעני מרורים. אם לכח הנה איתן ואם למשפט מי יעידני. אם אצדיק פי ירשיעני אתם תם ואשתומם. ואיוב אם אמרתי אדברה כן הנה דור בניך בגדתי. ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני. ואיוב אם אתרחץ במי שלג ואזכה בבר כפי. אז בשחת תטבעני ויתעבוני שמלותי. כי לא איש כמוני אענה נבוא יחדו במשפט. אין בינינו יכיח ישת ידו על שנינו. יסר מעלי שבטו ואימתו אל תבעתני. ואדברה ולא אירא כי לא כן אנכי עמדי. נפשי קצה בחיי אעזבה עלי שיחי במר נפשי. אומר אל אל תרשיעני הודיעני על מה אתה נלחם עמדי. הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת. הראות עינים לך אם כראות אנוש תראה. הכימי ימי אנוש אם כימי גברך תבקש לחפשי עוני. ועל חטאתי תדרוש. ואיוב ידעתי כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. מי זה מעלים עצה בלי דעת. לכן הגדתי ולא אבין. פלאים ממני ולא אדע. שמעה נא ואנכי אדברה אשאלך והודיעני. שמועה אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך. על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר. ואיוב ויהי אחרי דבר יי׳ את הדברים האלה אל איוב אמר יי׳ אל אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב. ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים והלכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב. וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יי׳ וישא יי׳ את פני איוב בהתפללו בעד רעיו ויי׳ הסיר את כל אשר לאיוב כפל. ויי׳ ברך את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן ושש אלפים גמלים ואלף צמדי בקר ואלף אתונות. ויהי לו שבעה בנים ושלש בנות. ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך. ולא נמצאו נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם. ויחי איוב אחרי זאת מאה ארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות. וימת איוב זקן ושבע ימים.

ואיוב אמר איש היה בארץ עוץ שמו איוב והיה האיש ההוא תם וישר ויראי אלהים וסר מרע. ויולדו לו שבעה בנים ושלש בנות. ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמדי בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד. והאיש ההוא היה גדול מכל בני קדם. והלכו בניו ועשו משתה איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיותיהם לאכל ולשתות עמהם. ויהי כי הקיפו ימי המשתה ושלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עולות מספר כולם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם. כה יעשה איוב כל הימים. ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יי׳ ויבא גם השטן בתוכם. ויאמר יי׳ אל השטן מאין תבא ויען השטן את יי׳ ויאמר משוט בארץ והתהלך בה. ויאמר יי׳ אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע. ויען השטן את יי׳ ויאמר החנם ירא איוב אלהים. הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ. ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם על פניך יברכך. ויאמר יי׳ אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך. ויצא השטן מלפני יי׳. ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור. ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר חרשות והאתונות רעות על ידם. ושבא פשטו על ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלט רק אני לבדי להגיד לך. עוד זה מדבר והנה נפלה אש אלהים מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלט רק אני לבדי להגיד לך. עוד זה מדבר והנה כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלט רק אני לבדי להגיד לך. עוד זה מדבר והנה בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור. והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ותגע בארבע פנות הבית ותפל על הנערים וימותו ואמלט רק אני לבדי להגיד לך. ויקם איוב ויקרע את מעילו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו. ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה יי׳ נתן ויי׳ לקח יהי שם יי׳ מברך. בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים.

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יי׳ ויבא גם השטן בתוכם להתיצב על יי׳. ויי׳ אמר אל השטן מאין תבא ויען השטן את יי׳ ויאמר משוט בארץ והתהלך בה. ויי׳ אמר אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועודנו מחזיק בתומתו ותסיתני בו לבלעו חנם. ויען השטן את יי׳ ויאמר עור בעד עורו וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו. אבל שלח נא ידך וגע בעצמו ובבשרו אם לא על פניך יברכך. ויאמר יי׳ אל השטן הנה בידך רק את נפשו שמור. ויצא השטן מלפני יי׳ ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו. ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר. ותאמר לו אשתו עודך מחזיק בתומתך ברך אלהים ומות. ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מן האלהים ואת הרע לא נקבל. בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו.

ושלשת רעי איוב שמעו את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדיו לבוא לנוד לו ולנחמו. וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעילו ויזרקו עפר על ראשיהם השמים. וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו כי ראו כי גדל הכאב מאד.

אחרי כן פתח איוב את פיו ויקלל את יום לידתו. ויען אליפז התימני ויאמר הנסה דבר אליך תלאה ומי יכול מלין. הנה יסרת רבים ויד רפות תחזק. כורעיך יקים נפול וברכים כושלות תאמץ. כי עתה תבוא אליך ותגע בך ותבהל ואתה לא תוכל. הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך. זכר נא מי אבד נקי ואיה ישרים נצמתו. כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרוהו. מנשמת אל יאבדו ומרוח אפו יכלו. שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעקרו. לטרף אריה יאבד ובני לביאה יתפרדו. ואיוב ואל אלי אדבר ואליו אשא דברי. כי אל יעשה רעה ושדי לא יעוה משפט. הן אשרי אנוש יוכיחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס. כי הוא יכאיב ויחבש יחץ וידיו תרפאנה. בשש צרות יציל ובשבעה לא יגע בך רע. בשבע ימים יחלצך ובשבעה לא יגע בך רע. בשבע ימים יחלצך ובשבעה לא יגע בך רע. בשבע ימים יחלצך

ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﺭﺣﻤﻪ ﺍﷲ ﺇﺫﺍ ﺍﺷﺘﺮﻯ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻟﻢ ﻳﺮﻩ ﻓﺎﻟﺒﻴﻊ ﺑﺎﻃﻞ ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺃﺑﻲ ﺣﻨﻴﻔﺔ ﻭﻣﺤﻤﺪ ﺭﺣﻤﻬﻤﺎ ﺍﷲ ﻭﻗﺎﻝ ﻣﺎﻟﻚ ﺭﺣﻤﻪ ﺍﷲ ﻫﻮ ﻟﺰﻭﻡ ﺇﺫﺍ ﻭﺻﻔﻪ ﻟﻪ ﺑﻤﺎ ﻳﻜﻮﻥ ﺳﻠﻤﺎ ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺃﺑﻲ ﺣﻨﻴﻔﺔ ﻭﻣﺤﻤﺪ ﺭﺣﻤﻬﻤﺎ ﺍﷲ ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﺭﺣﻤﻪ ﺍﷲ ﻟﻪ ﺍﻟﺨﻴﺎﺭ ﺇﺫﺍ ﺭﺁﻩ ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﻣﺎﻟﻚ ﺭﺣﻤﻪ ﺍﷲ ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﺭﺣﻤﻪ ﺍﷲ ﻟﻪ ﺍﻟﺨﻴﺎﺭ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﺮﻩ

ולא כיסו את דמו על עפר לנגד עיני ואני נתתי את נקמתי עליה לכלתי
רוחי בקרבי ובשרי עלה בי ואמרתי בלבי הנה עתה אני ראיתי את כל
הדברים אשר עשה לי אבי ואת כל הרעות אשר עשו לי אחי ואת כל
הנבלות אשר עשו לי אמי ואת כל הגדופים אשר גדפו לי אבי ואמי
ואחי ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הנבלות
אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הגדופים אשר גדפו לי אבי
ואמי ואחי ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל
הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הגדופים אשר גדפו
לי אבי ואמי ואחי ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי
ואת כל הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הגדופים
אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי
ואמי ואחי ואת כל הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל
הגדופים אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הרעות אשר עשו
לי אבי ואמי ואחי ואת כל הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי
ואת כל הגדופים אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הרעות
אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הנבלות אשר עשו לי אבי
ואמי ואחי ואת כל הגדופים אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי ואת
כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הנבלות אשר
עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הגדופים אשר גדפו לי אבי
ואמי ואחי ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת
כל הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הגדופים
אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי ואת כל הרעות אשר עשו לי
אבי ואמי ואחי ואת כל הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי
ואחי ואת כל הגדופים אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי
ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת
כל הנבלות אשר עשו לי אבי ואמי ואחי ואת
כל הגדופים אשר גדפו לי אבי ואמי ואחי
ואת כל הרעות אשר עשו לי אבי ואמי
ואחי ואת כל הנבלות אשר עשו
לי אבי ואמי ואחי ואת
כל הגדופים אשר
גדפו לי

ואמאי קרי ליה מקח טעות דהא מקח ממש הוי ומשום הכי אמרינן בגמרא דאי בעי מהדר ליה ואי בעי לא מהדר ליה ומיהו אי לא בעי מהדר ליה אי אפשר לומר דלא הוי מקח כלל

ואם יהיה פעמים כלפי שם הי שנתה לו בכרכי אלו מחדרי ואומרים ושוכרים
כשנשבע בפי שלשתן שלא אמרו אמת ואחר כך הודיעו פעמים ברורים. ואמרו לו
שבועת שוא שנשבעת לנו בפי שלשתנו שלא אמרת אמת ואחר כך הודיעו פעמים
ברורים שאמרת אמת ואחר כך הודיעו פעמים ברורים שאמרת אמת ואחר כך
הודיעו פעמים ברורים שאמרת אמת ואחר כך הודיעו פעמים ברורים שאמרת
אמת ואחר כך הודיעו פעמים ברורים שא

ר

ואחרי הסכמת כל הנזכרים לעיל בשטר זה ובשטר הראשון הנזכר בו נתנו ונתרצו כל הנזכרים לעיל בשטר זה ובשטר הראשון הנזכר בו שיהיה השטר הראשון בטל ומבוטל ולא יהיה לו שום כח ותוקף ושיהיה השטר הזה בכח ותוקף ובקיום לכל דבריו ותנאיו ולכל מה שכתוב ומפורש בו ולכל מה שיתחייבו ויתנו ויתרצו בו כל הנזכרים לעיל בשטר זה ובשטר הראשון הנזכר

ולא יכלו לעמוד בפני אויביהם ונפלו בידם ונהרגו מהם
כמה אלפים ורבבות ונשבה ארון אלהים ושני בניו
מתו ביום אחד ועלי הזקן מת מרוב הצער שהיה לו
על ארון אלהים ועל בניו ועל כל העם שנהרגו ועל
שנשבה הארון ועל שנתחלל שם שמים בין הגוים
ועל שנתבזו ישראל בעיני כל הגוים ועל שנתבזו
בעיני עצמם ועל שנתבזו בעיני אשתו ובניו ובנותיו
ובני עירו ובני משפחתו ובכל מקום שהיו ישראל
ועל שנתבזו בעיני אויביהם ועל שנתבזו בעיני

ולכאורה כמו שכתב הרמב"ם ז"ל שהוא מדברי סופרים ולא מדברי תורה. ועוד שהרי הרמב"ם ז"ל כתב בפרק ראשון מהלכות ברכות שאם שכח ולא בירך בתחלה אינו חוזר ומברך בסוף. ואם כן הכא נמי לא יחזור ויברך בסוף

4 ספר בלשון

ואמר לו אברהם הנה אמרתי בלבבי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני בעבור אשתי ואמרתי אך אמנה אחתי היא בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי כאשר הוציאני אלהים מבית אבי ואמר לה זה החסד אשר תעשי עמדי אל כל מקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא ואחיה בגללך ונפשי בגללך תחיה ויהי כאשר התעו אותי אלהים מבית אבי ואומר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המ

ואין לו לשלם כלום ואמר שהוא מוכן ומזומן לשלם כל מה שיפסוק עליו הרב

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל, אין זה נקרא נפילה, שכן דרכו של אדם ליפול כשהרוח נושבת בעוז. ואם כן, מה שכתוב כאן "ונפלו", משמע שנפלו מעצמם, ולא מחמת הרוח. ועוד, שהרי כתוב "ויכם", ולא כתוב "ויפל", ומשמע שהוא הכה אותם, ולא שנפלו מעצמם

מלא	מלא			
מלך	מלך			
מלכות	מלכות			
מלכי	מלכי			
מלכים	מלכים			
מלכיהם	מלכיהם			
מלכיהן	מלכיהן			
מלכיו	מלכיו			
מלכיה	מלכיה			
מלכיהו	מלכיהו			
מלכיאל	מלכיאל			
מלכיצדק	מלכיצדק			
מלכיראם	מלכיראם			
מלכיראם	מלכיראם			
מלכיראם	מלכיראם

כלל החמור

ואמרו לו אין אנו יודעים אם אתה מלך על ארצנו אם לאו
ואמר להם אם אין אתם יודעים אין אתם יכולים לעמוד
בפני אויביכם ואמרו לו אם כן מה תועיל לנו ואמר להם
אם אתם מוסרים לי את כל נכסיכם ואתם נשארים עמי
ערומים ויחפים אני אעשה אתכם עשירים גדולים ונכבדים
ואמרו לו אם כן אנו מוסרים לך את כל נכסינו ואמר להם
אם כן אני מצוה עליכם שתלכו ותמכרו את כל נכסיכם
ותביאו לי את הכסף ואמרו לו אנו הולכים ומוכרים
ומביאים לך את הכסף ואמר להם אני מצוה עליכם שתלכו
ותמכרו את כל נכסיכם ותביאו לי את הכסף ואמרו לו
אנו הולכים ומוכרים ומביאים לך את הכסף ואמר להם
אני מצוה עליכם שתלכו ותמכרו את כל נכסיכם ותביאו
לי את הכסף ואמרו לו אנו הולכים ומוכרים ומביאים
לך את הכסף ואמר להם אני מצוה עליכם שתלכו ותמכרו
את כל נכסיכם ותביאו לי את הכסף ואמרו לו אנו
הולכים ומוכרים ומביאים לך את הכסף ואמר להם אני
מצוה עליכם שתלכו ותמכרו את כל נכסיכם ותביאו לי
את הכסף ואמרו לו אנו הולכים ומוכרים ומביאים לך

ולא ישלח ידו ולקח מעץ החיים ואכל וחי לעולם׃ ויאמר יי אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם׃ ויגרשהו יי מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃ והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יי׃ ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליי׃ והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן ויעש יי אל הבל ואל מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יי אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יי אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יי גדול עוני מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ ויאמר לו יי לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יי לקין אות לבלתי הכות כל מצאו׃ ויצא קין מלפני יי וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ וידע האדם את חוה אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך׃ ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב׃ וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע האדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין׃ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יי׃ זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אשר חיה אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש וששים שנה ומאת שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יי׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות יולדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יי כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יי כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יי אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יי׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה׃ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יי׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם והחיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יי בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמר אלהים אל נ

ואמר לו אלהי אברהם אבי אבי יצחק ויאמר לי ה׳ הנה אנכי פרה והרבתיך והיית לקהל עמים ונתתי את זרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והקמתי את הברית אשר נשבעתי לאברהם ליצחק לך ולזרעך אחריך ונשא אברהם את עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדך ויאמר אברהם אל אדניו הנה נא ידעתי כי איש יפת מראה אתה ויהי כראות אתכם המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אותי ואתך יחיו ויאמר שרה אשתך איה ויאמר הנה באהל ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו ויאמר ה׳ אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי היפלה מה׳ דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן ויאמר ה׳ הכחד אני מאברהם אשר אני עשה ואברהם היו לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה׳ לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה׳ על אברהם את אשר דבר עליו ויאמר ה׳ זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי כבדה מאד ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עומד לפני ה׳ ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר ה׳ אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון החמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה ויסף עוד דבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה וילך ה׳ כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבא אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו ובטרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אותם ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש שפוט הנה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט ויגשו לשבר הדלת ויושיטו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויתלאו למצא הפתח ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני ה׳ וישלחנו ה׳ לשחתה ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו הנמצאות לו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית ה׳ את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו ויהי כעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו ובידי אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת ה׳ עליו ויוציאהו ויניחהו מחוץ לעיר ויהי כהוציאם אותם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט אליהם אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי ואראה הנה העיר הזאת קרובה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד בואך שמה על כן קרא שם העיר צוער ה׳ הוציא את לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הנה שכבתי אמש עם אבי נשקנו יין גם הלילה ותרדי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה ותהרין שתי בנות לוט מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום הזה והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום הזה ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחותי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אחותי הוא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי מחטוא לי על כן לא נתתיך לנגוע אליה ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם איננו משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך ויאמר אבימלך לאברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה והיה כאשר התעו אותי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת ותוכחי את אבימלך ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו כי עצר עצר ה׳ בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם ויפקד ה׳ את שרה כאשר אמר ויעש ה׳ לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השומע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ורע הדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשמנו כי זרעך הוא וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים וילך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד וישא את קולה ותבך הילד ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הילד באשר הוא שם קומי שאי את הילד והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הילד ויהי אלהים את הילד ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת ויהי במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים ויהי בעת ההיא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה עתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה ויאמר אברהם אנכי אשבע ויוכח אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדם ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר הצבת לבדם ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת ויקרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישובו אל ארץ פלשתים ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה׳ אל עולם ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה וילך וילכו אל המקום אשר אמר לו האלהים וביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך ה׳ מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה׳ יראה אשר יאמר היום בהר ה׳ יראה ויקרא מלאך ה׳ אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם ה׳ כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם וגם פילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש מנו את קברו לא יכלה ממך מקברו למתך ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך ויען אברהם לפני עם הארץ ויאמר אל עפרון אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה ויען עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר ויהי שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו והעץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו ויאמר לו על הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר ה׳ אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני אברהם והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל והעבד רץ לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח ה׳ דרכו אם לא ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו לה׳ ויאמר ברוך ה׳ אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין וכראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחותו ושמעו את דברי רבקה אחותו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בוא ברוך ה׳ למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ה׳ ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו ויגבע אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו כי אם אל בית אבי ואל משפחתי תלך ולקחת אשה לבני ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי ואמר אלי ה׳ אשר התהלכתי לפניו הוא ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבוא היום אל העין ואומרה ה׳ אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הוכיח ה׳ לבן אדני ותבא רבקה כטרם אכלה לדבר על לבה והנה כדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה ומגמליך אשקה גם אני ואשתה וגם הגמלים השקתה עד אם כלו לשתות ואשאלה ותאמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד וישתחו לה׳ ואברך את ה׳ אלהי אדני אברהם אשר נחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו והעתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר מה׳ לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי כדבר ה׳ אשר דבר ויהי כשמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה לה׳ ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדני ותאמר אחיה ואמה נשבה הנערה עמנו ימים או עשור אחר תלך והוא אמר אליהם אל תאחרו אתי וה׳ הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך וישלחו את רבקה אחותם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך והנגב בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ורבקה נשא עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות ויגרשם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ומאת שנה וחמש שנים ויגוע אברהם וימת בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו וישמו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לפי תולדתם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לאמותם אלה בני ישמעאל ואלה שנות חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳ ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת ישראל כי אם יקח נשים מבנות ישראל שיהיו גרות בתוך ישראל ויתגיירו עמהם ויהיו נקראים על שמם ויתחנכו בתוך עמם ויתחתנ

ולא יהיה לו שום חלק בארץ ישראל כלל ולא יקנה שום קרקע בארץ ישראל ולא יהיה לו שום רשות לדור בארץ ישראל ולא יהיה לו שום רשות לדור בארץ ישראל ולא יהיה לו שום רשות לדור

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת ישראל כי אם יקח נשים מבנות הגוים אשר סביבותיו כמו שעשה שלמה ע"ה אשר בעבור זה נאמר עליו לא תתנו בנותיכם לבניהם ובנותיהם לא תקחו לבניכם ולא תדרוש שלומם וטובתם כל ימיכם לעולם אבל אם יעשה כן יהיה נכרת מישראל ולא יהיה לו חלק בישראל ולא יקרא עוד בן ישראל ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא כי אם יהיה נידון בגיהנם לדורי דורות ולא יעלה ולא יבוא לעולם הבא כלל ועיקר כמו שכתוב בספר הרמב"ם ז"ל בהלכות תשובה פרק ג' הלכה ח' וכן כתב הרב המגיד ז"ל שם וכן כתב הרב בעל ספר יראים ז"ל בסימן תתקנ"ב וכן כתב הרב בעל ספר חסידים ז"ל בסימן תתקנ"ב וכן כתב הרב בעל ספר חרד

ואמרו לו אין אנו יודעים אלא שאתה מלמד תורה לתלמידיך כל היום ואין אנו יודעים מה אתה מלמדם אמר להם אני מלמדם תורה ומצות אמרו לו אם כן אתה מלמד תורה ומצות לכל אדם אמר להם כן

ואיך יתכן שיהיה אדם מחוייב לעשות מצוה שאין בה תועלת לשום אדם, ואפילו לעושה המצוה עצמו אין בה תועלת, שהרי אין לו שכר בעבור מצוה זו, כי אם בעבור שמחת לבו שיש לו בעת עשיית המצוה, ואם כן הרי אין בה תועלת לשום אדם. ועוד, שאם יהיה מחוייב לעשות מצוה שאין בה תועלת לשום אדם, הרי יהיה מחוייב לעשות כל המצוות שבתורה, שאין בהן תועלת לשום אדם, כי אם שמחת הלב בעת עשייתן, ואין זה דבר הגיוני כלל

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום
ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת
יתן לה מה שיש לו ואם אין לו כלום אין
לה כלום ואם יש לו מה יתן לה ואין לו
אשה אחרת אין לה כלום ואם יש לו אשה
אחרת ואין לו מה יתן לה אין לה כלום

ובלבד שלא יהיה בהם שום דבר שיש בו משום איסור הנאה ואפילו אם הוא דבר שאין בו משום איסור הנאה כגון שנתערב בהם יין נסך או שאר דברים האסורים בהנאה

ואם לא יעשה כן יהיה הדין עמו שלא יתן לו כלום ואם יתן לו מעט
יכול לומר לו אם לא היה נותן לי כלום לא הייתי מוחל לך כלום
ואם יתן לו הכל יכול לומר לו אם לא היה נותן לי כלום לא הייתי
מוחל לך כלום ואם יתן לו מקצת ומחל לו מקצת יכול לומר לו אם
לא היה נותן לי כלום לא הייתי מוחל לך כלום ואם יתן לו הכל
ומחל

ואם לא יהיה לו מה לשלם בעד הגנבה ימכרו את הגנב בעד גנבתו׃ ואם
בידו תמצא הגנבה חי שור או חמור או שה עד שנים ישלם׃ כי יבער
איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם׃ כי תצא אש ומצאה קצים וגדיש או השדה האכל באש שלם
ישלם המבעיר את הבערה׃ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם׃ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו׃
ואם יגנב הגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ אם
המצא תמצא בידו מש׳ שור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ כי יבעה
איש שדה או כרם ושלח את בעירה ורעה בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם׃ אש כי תצא ומצאה בקוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
שלם ישלם המבעיר את הבערה׃ כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים
לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי
הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים
לרעהו׃ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא
שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃ ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו׃ אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃ וכי יזאל איש
מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם׃ אם בעליו עמו לא
ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו׃ ואם יגנב הגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם
אין לו ונמכר בגנבתו׃ אם המצא תמצא בידו מש׳ שור עד חמור עד שה
חיים שנים ישלם׃ כי יבעה איש שדה או כרם ושלח את בעירה ורעה בשדה
אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ אש כי תצא ומצאה בקוצים ונאכל
גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה׃ כי יתן איש אל
רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃
אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו׃ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו׃ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא

ואמר לו אם אתה מבקש ממני שאתן לך את בתי לאשה
לך אל אבי ואמור לו שיתן לך אותה ואם לאו אין לי
עצה לתת לך שהרי אבי יודע בכל מה שאני עושה
ואינני יכול לעשות דבר בלעדיו ולא עוד אלא שאני
מתיירא ממנו שמא יכעוס עלי אם אעשה דבר בלא
רשותו ואם יכעוס עלי אינו מוחל לי לעולם ואם
תרצה לישא את בתי לאשה לך אל אבי ודבר עמו
בדבר זה ואם יתן לך אותה אין אני מעכב בדבר
ואם לאו אין לי עצה לתת לך בדבר זה ואם אבי
יתן לך אותה אל תאמר בלבך שאני אוהבך ומוחל
לך על מה שעשית לי שהרי אני מתיירא ממנו שמא
יכעוס עלי ואל תאמר בלבך שאני אוהבך ומוחל לך

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ואין לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ואין לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך

ואם אין לו מה יתן לה אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ואין לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך

ואם אין לו מה יתן לה אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ואין לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך

ואם אין לו מה יתן לה אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ואין לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך

ואם אין לו מה יתן לה אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ויש לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך ואם יש לו מה יתן לה ואין לו אשה אחרת אומרים לו תן לה מה שיש לך ואם לאו הרי את מגורשת לך

ולא יכלו לעמוד בפני אויביהם ונפלו חללים רבים. ויהי ביום ההוא ויבא דוד אל בית אלקים ויתן שם את הארון ויעמוד שם לפניו. ויהי ביום השלישי ויבא דוד אל בית אלקים ויראה והנה הארון עומד במקומו ויתן לו שבח והודאה. ויהי אחרי כן ויבא דוד אל בית אלקים ויקח את הארון וישם אותו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל עולות ושלמים לפני ה׳. ויהי כאשר כלה דוד להעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם ה׳ צבאות. ויחלק לכל איש ואשה לאיש חלה אחת ואשישה אחת ולבבה אחת. ויהי כל העם ילכו איש לביתו. ויהי דוד ישב בביתו ויברך את ביתו ואת כל אשר לו. ויהי ביום ההוא ויאמר דוד אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים והארון יושב בתוך היריעה. ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבבך לך עשה כי ה׳ עמך. ויהי בלילה ההוא ויהי דבר ה׳ אל נתן לאמר. לך ואמרת אל דוד עבדי כה אמר ה׳ לא אתה תבנה לי את הבית לשבתי. כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן. בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד משבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי בישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים. ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר ה׳ צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל. ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרת את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ. ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה. וכאשר מן היום אשר צויתי שופטים על עמי ישראל. והנחתי לך מכל אויביך. והגיד לך ה׳ כי בית יעשה לך ה׳. כי ימלאו ימיך ושכבת את אבותיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו. הוא יבנה בית לשמי והכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם. אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם. וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפני. ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפני כסאך יהיה נכון עד עולם. ועתה ה׳ צבאות אלקי ישראל גלית את אזן עבדך לאמר בניתי לך בית. על כן מצא עבדך את לבבו להתפלל אליך את התפלה הזאת. ועתה ה׳ אתה הוא האלקים ודברת אל עבדך את הטובה הזאת. ועתה החלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה ה׳ ברכת ומברכתו תתברך לעולם. ועתה ה׳

ואם לא יהיה לו אשה ולא בנים ולא בנות ויש לו אחים מאב ואם ואחיות מאב ואם ואחים מאב ואחיות מאב ואם ואחים מאב ואחיות מאב ואם ואחים מאב

ליה ולא אמרינן דכיון דאי בעי מצי אמר ליה מעיקרא לא אמר ליה השתא נמי לא אמר ליה ואפילו אי אמר ליה השתא נמי לא אמר ליה

ספר שלישי

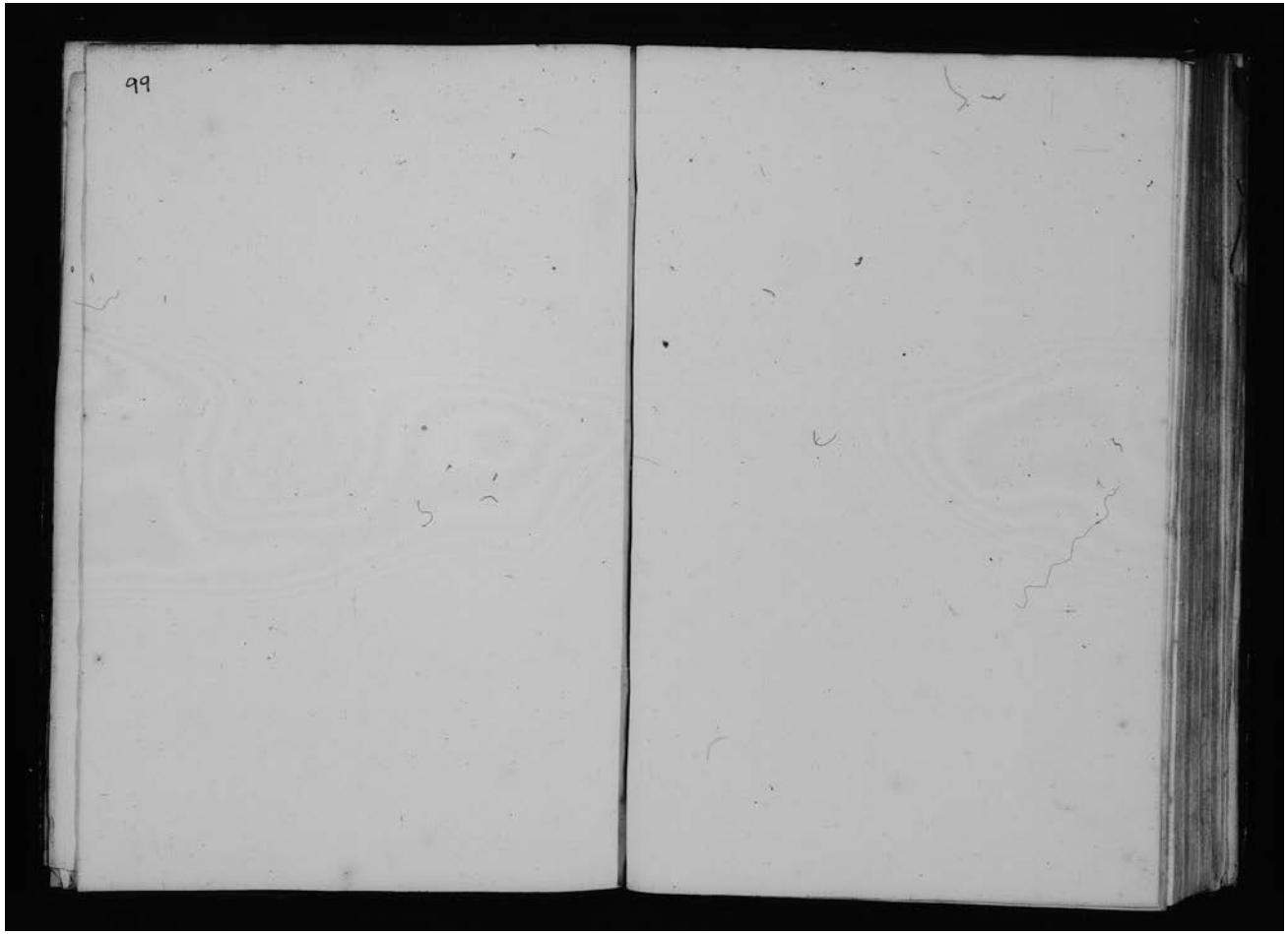

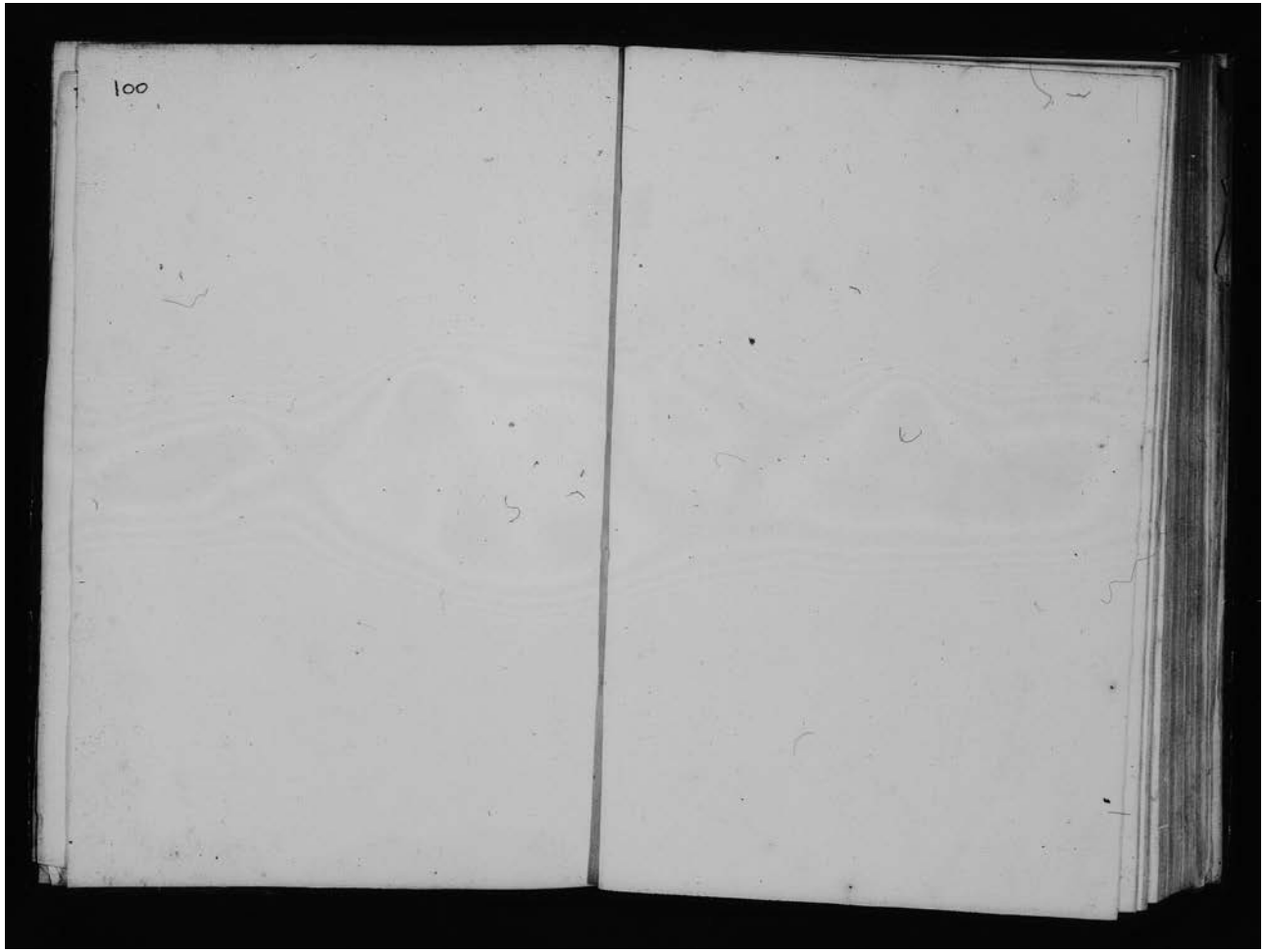
100

I

responses ll. 35a-36b of MS 144

אוסף בנין ח"ב להרמ"ץ
אוצר הספרים

בה"

חלק שני

סדר המועדים